

Τὸ Ἀηδονοχώριον μέχρι τοῦ 1930 ἀνομαζέτο Ὀβζανίτσα. Τὴν προσωνομίαν δέ ταύτην
ἔλαβε κατά τὸν μεσάϊωνα ὅτε εἶχον ἐπιδράμει οἱ Σλαῖα εἰς τὴν Ἠπείρον, ἔνθα εἶχε
βυναφδὴ μάχη μεταξύ Σλαοῦκῶν καὶ Βυζαντινῶν βτραγευμάτων ἀνοθεν τῶν
Μεσογεφύρων. Ἡ λέξις Ὀβζανίτσα θηραίτη μέρος ὄχυρόν κ' ὄρα ἱστορία τῆς Ἠπείρου
λαμορίδου. Τὸ χωρίον τοῦτο κῆται παρά τοῖς πρόποδας τοῦ ὄρους Βορτῆσι ἐπι-
τῶν ὑψηρῶν λόφου ἀμφιδιαγρικῶς τοῦ ποταμοῦ Αἰώου ἀποσελεύμενον ἐξ ἑνα-
τῶν εἰκοσι πέντε οἰμογενειῶν. Μέχρι τοῦ 17^{ου} αἰῶνος ἀποσελεύτο ἐν κοσσοκα-

ροίμων οίξινες λόγων πύεων από τῶν Καρραμουρατάγηδαν ἠναγμαόθησαν ν' αὐδοημή-
ωσιν ἄλλοι εἰς Ρουμανίαν, ἄλλοι εἰς Ρωσίαν καὶ ἄλλοι εἰς Κων/λιν.

Ἡ πλουσία βλάστησις τῶν ἐντός τοῦ χωρίου δένδρων, ὁ διαρής καὶ ὑπόμοφος θό-
ρυθος τῶν ριόντων ὑδάτων ἐν τῶν χωρίου ὑπαρχόντων πηγῶν, οἱ τρεῖς περιο-
χοῦντες τοῦτο λόφοι ἐχημαζίζοντες κατ' ἑαυτὸ τρίγωνον, προμαλοῦν εἰς πάντα
διατῆν ἀλόγημα ἀρρήτου γοητείας.

Τὸ χωρίον τοῦτο ἐπέπρωτο νά μεταστραφῆ τελείως καὶ νά μεταβληθῆ εἰς ὠρὸν
ἐρηπίαν, ἀπὸ τῶν Γερμανῶν τῆν 8^{ης} Ἰουλίου 1943. Πρὸς ἀναπαράστασιν τοῦ φριου-
τοῦτος δράματος θαρδέτω τοῖς κατωθὶ ἐπίχου.

*Ποιήσιν
τοῦ Χίου*

Ὡς ἠθροναχῶρι τῆν ἀμοιρη χώρα
μία μάννα γοητὴ μαυροφόρα
καὶ ζητεῖ τὰ θραγμένα παιδιώτης
καὶ μέ ξέπληγη κόμη πρελλή
βγήθερμή ἀνοιχτή ἀχμαλιάση
νά γορίσουν ξανά μαριερεῖ μαριερεῖ

Λυπηρὰ δὲν δαίη χήση ἢ μαμπάνα
ν' ἀναγγείλη πῶς πέθανε ἡ μάννα
καὶ τριδάσιο ὁ Παπὰς δὲν δά γάλη
οὐδέ τὰφος πλατὺς δά εὐαφή
καὶ σταυρός δέ δαί μπητό μεφάλη
γιὰ νά δείχνη πῶς κοίτεται ἐμὴν νά
ἐμὴ

Ὡς τὰ χωράφια ἐτοῖς δρόμοις τὰ μράξι
μα καμία φατὴ δὲν τὰ ράξι
τοῦ χωριοῦ τῆ φριουτῆ ἔρημια
μου μου βίασια λαλιά ἀλιβερή
Μὲς τὰ ἐρίπια ἀμούεται μία
ποῦ μὴνά τῶν παιδιῶν τῆ θραγῆ - τῆ θραγῆ

Μὲ καιρὸ εἶν περνά ὁ διαβάτης
θὲν νά βρῆ τὰ γυμνά κόμμα λά τῆς
καὶ ἕνα δοίμορθερμό θένά χύση
νά ποτίση τῆν ἔρημη γῆ,
κ' ἢ χὼ μία φωνὴ δ' ἀνζηχῆση
ἐπεράσαν εἰ ἐδὴ Γερμανοὶ - Γερμανοὶ

Μὲ τὰ χιίλη βεζηνά ξηραμένα
καὶ μὲ μάγια θηρά δαιμονμένα
μὰ κατὰρα πτὰ βγήθη τῆς βγαίη
ἐτοῖς σφαγῆς μὰ κατὰρα φριουτῆ
καὶ ὠριάζεται κατὰ πίδαίτη
εἰ ὁ Θεὸς ποῦ τῆν βλίπη ποῦ - τῆν ποῦ

